

POLITECHNIKA WARSZAWSKA

1915—1925

KSIĘGA PAMIĄTKOWA

WYDANA POD REDAKCJĄ
PROFESORA
LEONA STANIEWICZA

Z ZASŁKU
WYDZIAŁU NAUKI
MINISTERSTWA WYZNAŃ RELIGIJNYCH
I OŚWIECENIA PUBLICZNEGO

W A R S Z A W A — M C M X X V.

343143

Okładkę wykonano podług rysunku profesora Politechniki Warszawskiej Zygmunta Kamińskiego.

Większość zdjęć fotograficznych uskutecznił bezinteresownie p. Witold Kaczkowski.

Papier bezdrzewny dostarczyły Państwowe Zakłady Graficzne.

Druk i klisze wykonała Sp. Akc. Zakładów Graficznych „Drukarnia Polska“, Warszawa, Szpitalna 12, pod zarządem p. Leona Lewandowskiego.

PRZEDMOWA.

Dziesięć lat w życiu uczelni, w warunkach normalnych, — okres niewielki, ale w życiu Politechniki Warszawskiej znaczna część tego okresu przechodziła albo pod jarzmem okupantów, albo wśród burzy wojennej i ciągłego wzmagania się Państwa z kłopotami wewnętrznymi. Jeżeli więc w takich warunkach zdołano nie tylko uruchomić uczelnię, lecz zorganizować nowe wydziały, stworzyć szereg nowych placówek naukowych, które już plony wydają, to niewątpliwie trzeba uznać, że w ciągu tego krótkiego okresu czasu zdziałano wiele i uczyniono wszystko, co można wymagać od ludzi, pracujących ideowo, którym przyświeca jedynie myśl podniesienia nauki i oświaty w odradzającej się Ojczyźnie.

To też w końcu 1924 roku Senat Akademicki Politechniki Warszawskiej nie zawahał się przyjąć uchwałę wydania księgi pamiątkowej, która by zawierała historję powstania i rozwoju tej Uczelni, opisanie wydziałów, katedr, zakładów naukowych, organizacji młodzieży akademickiej, statystykę i t. p.

Księga ta miała by na celu złożyć przed społeczeństwem polskiem sprawozdanie z tego, co się robiło w instytucji, na którą Państwo łoży niemałe wydatki, oraz uświadomić o stanie polskiej nauki technicznej i nauczania technicznego zagranicę, która, niestety, nie zawsze dobrze jest o tem poinformowana.

Do redagowania książki, mającej wyjść z druku na dzień 1-go listopada 1925 roku, powołany został niżej podpisany, który przystąpił do pracy na początku 1925 roku.

Przy układaniu działu historycznego stały na przeszkodzie trudności, spowodowane brakiem wielu dokumentów i materiałów, zaś ograniczone rozmiary książki nie pozwoliły na bardziej szczegółowe potraktowanie przedmiotu, który w ten sposób został sprowadzony tylko do szkicu historycznego.

W opracowaniu poszczególnych artykułów przyjęli udział wszyscy profesorowie i kierownicy zakładów naukowych (za wyjątkiem pro-

łesora Zasad organizacji pracy), poza tem stowarzyszenia i przedstawiciele młodzieży akademickiej. Dane statystyczne i skład osobowy zostały opracowane przez urzędników Sekretarjatu Politechniki.

Jako w pracy zbiorowej może się uwydatniać pewna niejednorodność w ujęciu oddzielnych artykułów, zwłaszcza dotyczących zakładów naukowych; wpłynęła na to jeszcze i ta okoliczność, że zakłady naukowe bardzo się różnią pod względem rodzaju pracy, a niektóre istniały już za dawnej rosyjskiej uczelni, są bardziej uposażone, mają szerszy zakres działania i dłuższą za sobą historję.

Szczupłość środków, przeznaczonych na wydawnictwo, nie pozwoliła na szersze ujęcie niektórych artykułów, tembardziej, że pierwotnie zakreślone rozmiary książki zostały znacznie przekroczone; z tej samej przyczyny nie można było nadać części ilustracyjnej należytego artystycznego wykończenia.

Jeżeli obok zwykłych zajęć profesorskich zdołałem na termin księgę o takiej objętości wydać, zawdzięczam to pomocy syna mego inż. Leona Staniewicza junjora, który wyręczał mnie nie tylko w przeprowadzaniu korekty, lecz także w wielu czynnościach redaktorskich. Wydatną pomoc przy korekcie okazał również p. inż. Władysław Reychman.

LEON STANIEWICZ.

Warszawa, 25 października 1925 roku.
